

dingsprotokol og af Skipperens Søforklaring, da ville disse to Documenter, forsaavidt de ere rigtigt aflagte og fuldstændige, som de bør være, sætte Retten istand til at dømmen i Sagen, uden at Vidnerne behøve at reise herover for at aflægge Vidnesbyrd. Jeg troer saaledes, at Sagen vil kunne paakjendes uden saadanne Omstændigheder, og uden at saadanne Omkostninger paaføres.

Justitsministeren: Jeg troer, at der, selv efter at Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har yttret sig, turde ligge nogen Forveksling til Grund med Hensyn til det foreliggende Endringsforslag. Efter at den nævnte ærede Rigsdagsmand havde gjort opmærksom paa hvad der stod i Forbindelse med det reent Forvaltende, er der nemlig fremkommet Dyringer om, at der finder et Misforhold Sted med Hensyn til Bjergelønnen, saaledes som den afgjøres af Amtmanden, og en anden æret Rigsdagsmand har gjort Bemærkninger i lignende Retning. Endringsforslaget gaaer efter sit Indhold kun ud paa, at de Sager, som efter Forordningen af 28de December 1836 § 34 kunne være Gjenstand for den almindelige civile Domstols Kjendelse, skulle kunne indbringes for Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, men netop den ærede Rigsdagsmand, der som Stiller af Forslaget har talt til Fordeel derfor, har selv gjort opmærksom paa, at Justitsministeren, under hvem ialtsald Afgjørelsen af de herhenhørende Spørgsmaal angaaende Bjerigelønnen ligger, burde være mindre tilbøjelig til at underkjenne den overordnede Autoritets Dom; men hvad der vedrører dette Spørgsmaal er der slet ikke Tale om ved Endringsforslaget, thi, selv om det maatte komme til at gaae igennem, bliver det dog ved Bestemmelserne i Forordningen af 1836. Efter de slaaende Beviser, som den ærede Rigsdagsmand, der først havde Ordet, anførte paa Misforholdet med Hensyn til Udgifterne ved Bjergning, kan det ganske vist ikke drages i Tvivl, at mange Bestemmelser kunne ønskes anderledes; og forsaavidt den samme ærede Rigsdagsmand har gjort Tilbagetagelsen af Endringsforslaget afhængig af en Erklæring fra Justitsministeren om at ville foretage en Revision og navnlig for

den først sammentrædende Rigsdag eller noget senere forelægge et Forslag om en Omordning, da tør jeg vel ikke binde mig ved noget bestemt Løfte, men jeg behøver ganske vist ikke at sige, at baade de Udtalelser, der have fundet Sted heri Thinget idag, og ogsaa den Erfaring, jeg allerede har havt Tid nok til at gjøre, ikke hos mig levner Tvivl om, at der er mange Forskifter, mange Forhold i denne Materie, som upaatvivlelig trænge til en Omordning.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere gjorte mod Endringsforslaget angaaende dets Indhold i det Hele, da kan jeg i alt Væsentligt slutte mig til hvad der er yttret af de ærede Rigsdagsmænd for Viborg Amts 5te (Klein) og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (L. C. Larsen); de have udtømt hvad der i saa Henseende lader sig sige, og jeg skal kun, forsaavidt den første af disse Rigsdagsmænd udhævede det i høi Grad Ubillige, der vilde kunne udvikle sig af Endringsforslaget, hvis det kom til at faae Plads i Loven, tilføje, at Beretningen om de Bjergningstilfælde, der have fundet Sted i forrige Aar paa Kongerigets Kyster, viser, at af 117 saadanne Tilfælde ere 39 foregaaede paa Sjælland Amts Kyster; dette stadfæster ganske vist, hvad han udtalte, at Mange af dem, som Loven, dersom Endringsforslaget vedtages, vilde komme til at drage fra deres Værnehing, netop ere Saadanne, for hvem det vilde falde i høi Grad besværligt at bringe en sliq Sag ind for Kjøbenhavns Sø- og Handelsret. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) gjorde opmærksom paa eet Punkt, med Hensyn nemlig til de Omkostninger, der ville gaae tabte, og paa den Mangel ved Endringsforslaget, at det ikke antyder den Fremgangsmaade, der maatte bruges, saafremt en af Parterne vilde have en Sag ind for Sø- og Handelsretten. Det er ganske vist, Endringsforslaget lader aldeles uafgjort, om den Sagsøgte eller Den, der skal sagsøges, og som forlanger Sagen henviist til Sretten i Kjøbenhavn, skal gjøre dette, før den Udend sætter sig i Bevægelse, eller i alt Fald ved en Erklæring, naar Stævningen forklyndes ham, eller om han kan gjøre det under selve den anlagte Sags Drift. Jeg skal hertil kun føje, at en